

пролетарі всіх країн, єднуйтеся!

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ЗАСІДАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

27 вересня у Кремлі під головуванням товариша Л. І. Брежнєва — Голови Конституційної комісії, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР відбулося чергове засідання Конституційної комісії. Обговорено підсумки роботи комісії і проект Конституції СРСР з пропозиціями і поправками, які надійшли в ході всенародного обговорення.

На засіданні виступив товариш Л. І. Брежнєв. Він відзначив, що головним висновком з усієї проведеної комісією роботи в цій галузі є те, що ще раз партія і народ продемонстрували величезну монолітну єдність, глибоку зацікавленість в успішному розв'язанні головних завдань будівництва комунізму.

Товариш Л. І. Брежнєв сформулював зміст і значення найбільш важливих поправок у тексті проекту Конституції, які рекомендуються з урахуванням пропозицій, що надійшли від громадян у ході всенародного обговорення.

Члени Конституційної комісії підтримали міркування, викладені у виступі товариша Л. І. Брежнєва. Промовці одностайно відзначили, що всенародне обговорення дасть змогу збагатити проект нового Основного Закону колективним досвідом робітників, колгоспників, інтелігенції, всього радянського народу.

Конституційна комісія вирішила: повністю погодитися з положеннями і висновками, викладеними в повідомленні Голови Конституційної комісії тов. Л. І. Брежнєва про підсумки всенародного обговорення проекту Конституції СРСР.

Схвалити проект Конституції (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік з уточненнями, доповненнями і поправками, внесеними за підсумками його всенародного обговорення.

Внести проект Конституції СРСР на розгляд Президії Верховної Ради СРСР для наступного внесення його на розгляд позачергової сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання.

(ТАРС).

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВИЛИ ЮНІСТЬ

Днями з III РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ УКРАЇНИ
ПОВЕРНУЛАСЯ ДЕЛЕГАЦІЯ КІРОВОГРАДСЬКОЇ

Тепло зустріли юнаки і дівчата обласного центру посланців на свято юності, що проходило у Києві. Біля приміщення обкому комсомолу, з нагоди прибуття делегації, відбувся мітинг. Відкриваючи його, другий секретар Кіровоградського міського комсомолу Володимир Калина сказав:

— Глибоко символічно, що на фестивалі юності республіки, який проходив в рік 60-річчя Великого Жовтня, разом із кращими представниками молоді нашої орденоносної Кіровоградщини були наставники зміни робітників і хліборобів, ветерани партії і комсомолу.

Перший секретар обкому комсомолу, учасник III республіканського фестивалю молоді України Олексій Скічко у своєму виступі наголосив на тому, що ідеї фестивалю послужать нозом піднесенню трудової і політичної активності молоді на ювілейній вахті. Посланці Кіровоградщини, як відзначив О. Скічко, не тільки взяли на фестивалі все краще із досягнень молоді республіки, а й самі достойно представили молодь області. У складі делегації, що повернулася з Києва, лауреат фестивалю — переможець конкурсу токарів Олександр Фоменко із міста Олександрії. Всі одинадцять учасників конкурсів професійної майстерності увійшли в десятку кращих.

Від імені делегації Олександр Фоменко подякував усім учасникам мітингу за теплу зустріч.

Мітинг закінчився проголошенням здравлиць на честь В. І. Леніна, Комуністичної партії Радянського Союзу, Ленінського комсомолу.

КІРОВОГРАДСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ НА ХРЕЩАТИКУ.

Фото В. КОВПАКА.

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

ІСКРІВЦІ

Характери

...З вікна Василю Галушці було видно, як Анатолій Бублик, вісімнадцятирічний хлопча, котрий не так давно прийшов у їхню комсомольську групу, неквапно, хазяйновито обходив машину. Власне, то була не машина, а її рештки — те, що не встигли розібрати на залишки зі списаного автомобіля... Десь у кутках губ галузів лукаву посмішку, мовля, подивимось, хто ти є, хлопче. Набридав же загвару аби доручили машину. Ось тобі й маєш. Посміхався Василь і думав, як підтримати Анатолія Бублика, не дати йому зневіритися у своїх силах.

День перший

Тиждень розпочався звітно-виборними зборами групи. Комсомольці, події першого

відділку підсумовували свою роботу. Згадали жива, обговорили плани... Загострилася суперечка, коли справа торкнулася внутрішнього життя.

— Комсорга в гаражі не знайдеш коли треба...

— Він не винен. У рейсах. Треба, щоб на місці був.

І тоді Анатолій Сєрдлов, щоб припинити суперечку, взяв слово:

— Справді, комсорг повинен бути на місці. У мене це не вийде. Через день, а то й частіше я в рейсі. Пропоную обрати групкомсоргом Василя Галушку.

Отак він, Василь, і став ватажком групи. Довір'я вимагало дії. І тому, коли мова йшла про участь молоді у проведенні польових робіт, він запропонував усією групою прийти на допомогу механізаторам.

(Заміщення на 2-й стор.).

ЗА СКЛОМ вітрини — десятки кубків, грамот, вимпелів. Але цей — перехідний кубок «Молодогос комунара» — першоранжирний Кіровоградського машинобудівного технікуму Олександр Болілий і Юрій Мельников виділяють серед інших. І хоч хлопці ще нічого не зробили для перемоги колективу фізкультури, та теж вважають цей кубок «своїм». Юні спортсмени раділи, коли він з'явився бронзою і кристалом у руках чемпіона області з багатоборства ГГО кандидата у майстри спорту Володимира Твердоступа. І не тільки тому, що саме чемпіон розповів їм історію нагороди, а ще й тому, що тепер вони знають свої завдання, можуть чимало зробити, щоб кубок назавжди лишився в колективі.

То для них — участь у стартах колективу ГГО. І вже у перші дні навчання в технікумі (як і ще чотири їх ровесників, які поступили вчитися сюди), хлопці стали учасниками змагань на водяних доріжках. Перший старт — перший залік. А через два тижні — легкоатлетичний крос. І тут успіх.

(Див. 4 стор.).

На фото: чемпіон області з багатоборства ГГО кандидат у майстри спорту Володимир ТВЕРДОСТУП (у центрі) розповідає першоранжирному Олександрові БОЛІЛІЙУ і Юрію МЕЛЬНИКОВУ про історію кубка «МК».

Йде обласний огляд колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГГО

ОПТИМІЗМ

МИХАЙЛА БИКОВА

ІСКРІВЦІ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Характери

...Сиділи напроти — групкомсорт колишній і групкомсорт новозобраний. Василь продовжував:

— Важко з незвички. Потім отягнешся. Головне, що вступив до технікуму. Тепер тримайся. Що не зрозуміло, підходь.

І Анатолій Свердлов підійде. Бо знає, Василь не відмовиться допомогти розібратися у найскладнішому.

День третій

Галушка не лише пропонує... Третього дня він уже сам сидів за кермом трактора. Комсомольці автогаража стали орачами, сізачами. Так треба було. І це розуміли Василь Галушка, Анатолій Залива, Анатолій Свердлов. Знали хлопці й інше. Ці дні вони обов'язково надолужать ще й у себе на роботі. Бо ж план є план. І він подібних перестановок не передбачає.

Характери

Топля Бублик виявився апертим і працьовитим. Майже місяць провозився він зі старою

машиною. Спочатку сам. Згодом, зрозумівши серйозність намірів Анатолія, йому активно допомагали Григорій Капустян, Юрій Кривошея, Василь Галушка.

І нарешті мотор запрацював...

День шостий

Петра Перепелицю, ватажка молодих водіїв з п'ятого відділка колгоспу — суперників колективу Галушки по змаганню, зустріли біля бурякових кагатів цукрозаводу. Він зробив п'яту ходку з китайгородського поля і тепер нетерпляче виглядав з вікна новенького автомобіля, зиркаючи на годинника. Хлопцям хотілося зробити до обіду ще хоч один рейс. Про суперників сказав з повагою:

— З характером хлопці. Уже й рік закінчується, а ні ми, ні вони не стали підерами. Отак...

А потім весь час, поки не підійшла черга розвантажуватися, захоплено розповідав про своїх колег із Соснівки Григорія Лебеда, Василя Бурого, Миколу Михальського...

А в цей час Анатолій Бублик вивозив на своєму старенькому, повернутому до життя автомобілі, у поле добрива.

...Василь Галушка чаклував у диспетчерській над радіостанцією, здійснюючи і свою заповітну мрію налагодити в господарстві надійний, постійний радіоз'язок з усіма відділками колгоспу.

...Микола Кирпенко сидів на заняттях першої у своєму житті сесії у Кіровоградському технікумі механізації сільського господарства, який 1976-го року закінчив В. Галушка, до ачється і А. Свердлов.

...Юрій Кривошея разом з батьком чаклував над розібраним автомобілем.

...Олександр Мокрошоп на своїй «Техдопомозі» поспішав до бурякозбирального комбайна.

...Анатолій Свердлов під'їжджав завантаженою «Солхідом» до воріт Олександрівського м'ясокомбінату...

Буз полудень звичайного трудового дня червоного тижня жовтневої вахти содів автогаража колгоспу «Іскра» Олександрівського району.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Наступний тиждень

п'ятдесят шостий

1973-й рік, Третій, вирішальний рік дев'ятого п'ятиріччя. Ширяться в області змагання за приз «Перша тридцятиріччя Кіровоградщини». Комсомолька Стіслана Павленко з колгоспу імені Жданова Новоукраїнського району за результатами двох етапів подолала по 240 кілограмів м'яса на корову — найбільше по області і в рішній боротьбі за пудову п'яної здобувала приз «Молодого комунара».

Серед колективів МТФ змагання очолює комсомольсько-молодіжні ферми колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району, колгоспу «Шлях Леніна» з Онуфріївського району. П'ятитисячний рубль, який дістався, не є недосяжним.

Цього року 150 тисяч тонн зерна підвантажали у рахунок ураганського міліярда хлібороби області. Вагомий вклад в Кіровоградський кававий молодих механізаторів. Понад 230 з них боролися за першодіний приз «МК» «Кращому молодому жінці Кіровоградщини». Виборою почесний трофей Володимир Коваленко з колгоспу «Лановіт Ілліча» Олександрівського району, який скосив 237 гектарів і намотовив 9300 центнерів. Не на багато відстали від нього і інші. Очолює змагання з «Прогресу» Новомиргородського району, Іван Хлібачев з колгоспу імені Горького Долішнього району та Микола Поліщук з колгоспу «Шлях Леніна» Гайворонського району.

1000-й день п'ятиріччя. Ударна праця переможців соціалістичного змагання, молодих машиністів і механізаторів, тваринників і будівельників, працьовитих дев'ятого п'ятиріччя. Ім присвячується 56-й тиждень жовтневої вахти комсомолу.

НА КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК

ПОТРУДИМОСЬ

Дружним загonom вийдуть на Всесоюзний суботник, присвячений 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, комсомольці і молодь нашого колгоспу.

Робота знайдеться кожному. Тваринники, наприклад, впорядкують під'їзні дороги та територію ферми. Механізатори будуть зайняті в цей день

на осінньо-польових роботах. Вони викопують картоплю на площі 3 гектарів. Частина комсомольців буде опоясдувати пам'ятник, який встановлено на честь односельчан, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Є. КОНИК,
Колгосп «Росія»
Петрівського району.

Буряковому конвеєру — чіткий ритм і високу якість!

ВРОЖАЙНІ ГЕКТАРИ

Величезне, скільки сягає око, бурякове поле колгоспу «Росія». Снують ним комбайни, вантажні автомашини, трактори з причепами. Чітко працює конвеєрноподібний завод. На цьому полі збирає буряки комсомольсько-молодіжна ланка Володимира Чабана. Колектив підтримує почин молодих буряководів із ланки Валерія Желудкова колгоспу «Родина» Ульяновського району і вирішив не відстати від ульяновців.

Минулорічний досвід переконав: там, де створено комплексні збирально-транспортні загоны, де чітко організована праця, продуктивність машин на 25—35 процентів зростає. Тому створили такий загін заздалегідь. До його складу увійшли в основному молоді механізатори першого та другого класу.

У хвилину короткого перепочинку, коли до штурвала став помічник комбайнера Михайло Петренко, до нас підійшов ланковий комсомольсько-молодіжної ланки Володимир Чабан. Привітне обличчя сяяло усмішкою.

— Оце і я розумію — техніка! В роботі буряковий комплекс витривалий, працює безперебійно. Як правило, після комбайна КСТ-3А корені залишаються в купках. А до «Славутича» ми приладили для коренів причіп-накопичувач. Пройшов гоми — навантажені буряками машини повезли їх на приймальний пункт. Загінка чиста.

А ще Володимир говорив про зручність «Славутича»:

— Кабіна — просто мрія! Дош не страшний. Робочий день ще не закінчився, а комсомольсько-молодіжний колектив Володимира Чабана вже виконав денне завдання. При нормі 7 гектарів комсомольці за неповний робочий день викопали корені на 9 гектарах.

З початку жнив ланка В. Чабана відправила на бурякоприймальний пункт близько трьох тисяч тонн солодких коренів.

Л. ЗЕРСЬКА,
Новоукраїнський район.

ВИРОЩУВАННЯ ПУХНАСТИХ

— НЕ НОВИНКА НА КІРОВОГРАДЩИНІ. КРОЛІВНИЦТВОМ ЗАЙМАЛИСЯ І ЗАЙМАЮТЬСЯ УЧНІ БАГАТОХ ШІЛ. НИНІ В ОБЛАСТІ НАБИРАЄ ШИРОКОГО РОЗМАХУ ЗМАГАННЯ СЕРЕД ПІОНЕРІВ І КОМСОМОЛЬЦІВ — ЮНИХ КРОЛІВНИКІВ, ЯКЕ ТРИВАТИМЕ ПРОТЯГОМ 1977—1980 РОКІВ.

Головною метою соціалістичного змагання є поліпшення трудового виховання учнівської молоді в світлі вимог XXV з'їзду КПРС, виховання в учнів загальноосвітніх шкіл інтересу до сільського господарства, залучення їх до поглибленої продуктивної праці, підвищення ролі комсомольських і піонерських організацій у виконанні завдань по виробництву кролячого м'яса і хутрового сировини.

У змаганні беруть участь загальноосвітні школи, учнівські виробничі бригади, ланки юних кролівників, гуртки юнаків, шкіл та позашкільних закладів, піонери і школярі. 15 грудня поточного року підбиватимуться підсумки на місяць. Переможцями вважатимуться загальноосвітні школи, комсомольські і піонерські організації яких:

— виростили на шкільних кролефермах не менше 30 кролів від кожної кролематки. Кожна учень 1—3 класу мав злати не менше як по одному кролю, кожен учень 4—8 класу — по 3, а 9—10 класів — по 4 кролі (вирощувати їх можна і в школі, і вдома). Такий колектив претендуватиме на перше місце;

— виростили на шкільних кролефермах не менше 25 кролів від кожної кролематки. Не менше як по одному кролю мав злати кожен учень 1—3 класів, не менше 3 — від учнів 4—8 класів, не менше як по 4 — від старшокласників. Таким школам присуджується друге місце;

— виростили на шкільних кролефермах не менше 20 кролів від кожної кролематки. Не менше як по одному кролю мав злати кожен учень 1—3 класів, не менше 3 — кожен учень 4—8 класів, не менше як по 1 — старшокласники. Цим учасникам змагання присуджується третє місце.

Переможцями індивідуального суєрництва вважатимуться учні, які виростили у школі або вдома не менше 35 кролів від кожної кролематки і здатув загальноосвітній організації не менше 10 кролів і шкірок.

При рівних показниках для визначення переможця враховуватиметься краща організація роботи на кролефермах, проведення дослідницької роботи, вирощування кролів цінних порід, годівля за раціоном, розведення серед місцевого населення найбільшої кількості молодих кролів для розведення.

Матеріали на переможців змагання (характеристики, копії квитанцій на здану продукцію державним загальноосвітнім організаціям) подаються в обласний відділ народної освіти та в обком ЛКСМ України не пізніше 20 грудня кожного року. У районах і містах області щороку 15 червня підводяться підсумки і присуджують підсумки суєрництва.

Переможці змагання будуть нагороджені:

за перше місце — Грамотою обкому Компартії України та обласному і обладнанням для навчальних кабінетів на суму 1000 карбованців; трьом кращим учням-кролівникам будуть вручені обкомом ЛКСМ України туристичні путівки для подорожей по Радянському Союзу або за кордон;

за друге місце — Грамотою обласного відділу народної освіти та обкомом ЛКСМ України і кольоровим телевізором; три кращі учні-кролівники відпочинуть у піонерському таборі «Артек» чи побувають у туристичній подорожі по визначених місцях України;

за третє місце — Грамотою обласного відділу народної освіти та обкомом ЛКСМ України і телевізором з чорно-білим зображенням; три кращі учні-кролівники отримають путівки до республіканського піонерського табору «Молода гвардія».

Всім учням-кролівникам будуть відзначені Почесними Грамотами обкомом ЛКСМ України та путівками в обласний табір юних натуралістів.

Учні-переможці в індивідуальному соціалістичному змаганні представлятимуться до нагородження Почесними Грамотами ЦК ЛКСМ України, їм будуть вручені путівки у республіканський табір юних натуралістів.

ТАМ, ДЕ «ЯТРАНЬ»...

Конвеєрна лінія і вона пограплює до контрсправді нагадує некаплицю, тиху річку, якою безшумно пливають «човники» — електричні друкарські машинки «Ятрань». А на «Березі» чаклуєть слюсарі-складальники, швидко прилаштовують одну до одної металеві й пластмасові деталі. Лише на хвилю зупиняється біля них той «човник» і пливє далі, набираючи з кожної такою зупинкою все досконаліших форм. Нарешті машинку одягають у пластмасовий корпус, і

вона пограплює до контрсправді — юстирувальників, які перевіряють її на спеціальних випробних стендах і дають путівку до заводника.

На півтисячі адрес Радянського Союзу надходить «Ятрань». Перші десяти тисяч виробів уже зійшли з конвеєра Кіровоградського заводу друкарських машинок. І в кожному з них є частка майстерності слюсарів механоскладальних робіт Нірин Бурмакової, Тетяни Чабанник, Любої Горбенко,

Біктора Речиця та їхніх товаришів. 120—140 машинок з конвеєра за зміну — це сьогодні. Юнаки і дівчата зі складальних цехів №№ 22 і 23 змагаються за збільшення випуску продукції. Це їхнє головне завдання на ювілейній жовтневій вахті. Адже на кінець року підприємство має випустити понад 21 тисячу електричних друкарських машинок.

В. САНДУЛ.
На знімку: в складальному цеху № 22.

Фото автора.

БУДОВАМ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

Відбувся пленум Кіровоградського міського ЛКСМ України, який розглянув питання дальшого організаційно-політичного зміцнення комсомольських організацій будов і участі міської комсомольської організації в розвитку капітального будівництва.

З доповіддю виступив перший секретар міського комітету комсомолу Яків Бондар. Він відзначив, що поряд з успіхами у справі мобілізації молоді на виконання рішень XXV з'їзду КПРС комсомольські організації будов ще допускають серйозні недоліки. Зокрема, у багатьох організаціях низький рівень внутрішньої роботи, зменшилась кількість комсомольсько-молодіжних колективів, соціалістичне змагання серед мо-

лодик будівельників часом пущено на самоті.

На пленумі виступили перший секретар Кіровоградського РК ЛКСМУ Кіровоград О. Морозов, секретар комітету комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд» А. Чекменев, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади будівельного управління № 2 комбінату «Кіровоградважбуд» А. Бабич, штурман управління механізації будівництва цього ж комбінату Р. Сичова та інші.

Пленум прийняв відповідну постанову. У роботі пленуму взяли участь і виступили перший секретар міського Компартії України В. О. Сокуренько, секретар обкому ЛКСМУ Л. Перевозник.

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

«Я — ГРОМАДЯНИН РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ»

До уваги секретарів комсомольських організацій. Нагадуємо, що методичні рекомендації, літературу, розробки, матеріали про те, як проводити Ленінський урок, ви зможете прочитати: «Комсомольська правда» від 31 серпня, «Молодий комунар» від 6 і 22 вересня 1977 року.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕД ЧАСОМ

ЛЕОНІД ОРЛИК,
художник Кіровоградського обласного
художнього фонду.

ПРОЕКТ Конституції СРСР переконливо свідчить про те, що для нашої Батьківщини найдорожчий скарб — це людина. Радянська влада надала їй права на вільну працю, вибір професії, на освіту. Свій життєвий шлях я починав самодіяльним художником. Потім без відради від виробництва закінчив університет народної творчості у Москві, обрав собі фах до душі.

Сьогодні у художника проблем вдовольно — і творчих, і життєвих. Та перед ним завжди стоїть проблема відповідальності перед часом, бо справжній митець у своїй праці зв'язаний з життям країни. Про це яскраво засвідчили у своїй промові на триєзному Пленумі ЦК КПРС Леонід Ілліч Брежнєв. Якщо говорити про відповідальність художника, варто зупинитися на створенні образу передової людини, кращого представника соціалістичної епохи. Тому героями полотен молодих митців Кіровоградщини стали сьогодні десятки юнаків і дівчат — робітників і студентів, бійців будівельних загонів. Крапата, неспокійна юність знов і знову набуває другого життя на полотні.

ПРО МАЙБУТНЄ МІСТ І СІЛ

ЛЕОНІД ПУПКІН,
архітектор, секретар комітету комсомолу
філіалу інституту
«Укрмісьбудопроект».

АРХІТЕКТОР у своїй праці — чаклун, у нього нелегка робота — одягати міста і села у граніт, бетон і скло не тільки красиво, але й економічно і дешево. Тому архітектору потрібно бути і художником, і скульптором, і інженером, постійно працювати над собою.

Нещодавно колектив нашого інституту розробив проект реконструкції мікрорайону центральної частини міста Кіровограда. Вздохи нової гранітної набережної річки Інгул потягнуться до сонця чотирнадцятиповерхові житлові будинки. З ентузіазмом працювали над цим проектом молоді архітектори Петро Яцьків, Валентина Ляльченко і Борис Маторний. Взагалі, молодь приймає активну участь у творчій роботі і громадсько-політичному житті всього колективу інституту. Кращі комсомольці були нагороджені за успіхи в праці грамотами Кіровського райкому комсомолу міста Кіровограда. Серед них Л. Кривенко, М. Докіна, А. Магаровська, В. Кулійниченко та інші. Одностайно наша молодь схвалила на відкритих комсомольських зборах проект нової Конституції СРСР.

У статті 19 проекту записано: «Радянська держава сприяє посиленню соціальної одностайності суспільства, стиранню істотних відмінностей між містом і селом». Наші архітектори розробляють генеральні плани сільських населених пунктів. Вони прагнуть вкласти в них більше творчої фантазії і змін, щоб майбутній пейзаж сучасного села гармонійно поєднувався з оточуючою природою.

ТВОРИ, ВИДУМУЙ, ПРОБУЙ...

Творча молодь Кіровоградщини
палко схвалює проект
Конституції СРСР

У СВІТІ МУЗИКИ.

Фото В. МОЩНСЬКОГО.

ЦЕ НАЙДОРОЖЧЕ — СЛОВО «МИР»

СВІТЛАНА ДЕНИСІК,
учасниця самодіяльного заслуженого
народного ансамблю «Ягря».

У ЗАЛІ ще весело і гамірно. Жваву розмову ведуть хлопці, стрекочуть і чепуряться перед дзеркалами дівчата. Та через декілька хвилин це бурхливе, збуджене клопотання стихає. І спокійні постаті, різні очі і характерні звиваються в єдиному русі стрімкого зашквареного танцю. Мабуть, саме так починається кожна репетиція ягрянців.

Солісти ансамблю — це робітники, інженери, студенти, вчителі, яких єднає любов до народного танцю і пісні. Вже сьогодні кожен учасник самодіяльного ансамблю набув професіональної майстерності. У нас багато друзів у союзних республіках та за

кордоном. Ця дружба сприяє створенню і розвитку сценічних образів, появі нових танцювальних сюжетів. Діяльність нашого ансамблю, безперечно, спрямована на зміцнення миру, братерської дружби між народами. Тож, нам особливо близький четвертий розділ «Зовнішня політика» проекту Конституції СРСР.

І перебуваючи за кордоном, зустрічаючись з молоддю капіталістичних країн, спостерігаючи її життя, переконуєшся ще раз у прогресивності радянського способу життя. Але як жалюгідні знання у молоді країні капіталістичних країн, наприклад, й досі не знають, що в СРСР гарантоване право на працю, безкоштовну освіту і медичне обслуговування, що з нас низькі ціни на предмети першої необхідності. Тож ягрянці повинні завжди нести за кордон не тільки фольклор нашої Батьківщини, яскраву майстерність самодіяльних митців, але, насамперед, переконливу правду про радянський спосіб життя, бути його прихильними пропагандастом, нести людям найдорожчі слова миру.

ЖИТТЯ НАДИХАЄ

СВГЕН ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
журналіст, член обласного
літоб'єднання.

ВЕЛИЧ і міць любові Вітчизни, — торжество нашого комуністичного завтра бачу за кожним рядком нової Конституції СРСР. Важко виділити якусь окрему статтю, бо проект сприймається в цілому, як сукупність гарантій вільного розвитку радянської людини. Мені, як громадянину СРСР, гарантується свобода наукової, технічної і художньої творчості (стаття 47).

Минулого року у видавництві «Веселка» вийшла з друку перша книжка моїх віршів «Ходить весело вітерець». Маю чимало публікацій в обласній та республіканській пресі. Зараз готуються до друку рукописи другої моєї поетичної збірки. Не можу не згадати тут і окремі видання моїх товаришів і старших колег по перу, наших земляків: Володимира Базилевського, Валерія Гончаренка, Леоніда Гіродового, Георгія Шевченка, Федора Непоменка, Бориса Чамлая. Твори інших молодих письменників нашої республіки.

Творчі шляхи чекають мене попереду. А сьогодні, як і кожному радянському людині, хвилює мене проект Основного Закону. Думаю, права, які він гарантує мені, зобов'язують нас, молодих, віддавати свої сили і знання на розвиток Батьківщини.

ЗОВСІМ нещодавно збігла я знайомими сходами Кіровоградського музичного училища, щоб виступити в аудиторію раніше дзвоника. А зараз я студентка вищого навчального закладу. Це не лише велика радість для мене, це і велика гордість за суспільство, яке дарувало мені право на освіту, право набути улюбленої професії. З дитинства мрія стати композитором. Музика оточує мене завжди — народна, класична, естрадна. В кожному язиці, предметі я відчуваю мільйони барвистих звуків, світлу симфонію творчого щастя. Добре знаю, що шлях до здійснення мети буде тернистим, нелегким. Відчути і передати душев-

СИМФОНІЯ СВІТЛОГО ЩАСТЯ

ОЛЕНА ШУТЕНКО,
студентка Ростовського
музично-педагогічного
інституту.

ний стан людини, поєднуючи його з гармонією музики, це ще не найголовніше у творчості композитора. Основне — щоденна праця, вимогливість до себе, пошук особистості, стилю, форми.

Сьогодні із завершених мною робіт можу назвати фортепіанний цикл «Образ», фуги і п'єси для фортепіано, сонату для скрипки і фортепіано, струнний квартет у двох частинах.

У кожного митця є така сфера, яка над усе забить його, у якій він здатний найповніше розкрити свої заповітні думки і почуття. Таким жанром для мене лишається пісня.

Громадська і лірична лінії в ній не ізольовані. Вони взаємно переплітаються, збагачують одна одну. Таким чином, лірика пісні насичується громадським і патріотичним звучанням. Я особисто віддаю перевагу молодіжній політичній пісні. Широка тематика дозволяє вкласти в неї весь творчий запал.

Останнім часом прагну досягнути у піснях єдності звука і слова. Якщо музика у пісні несе в собі емоційне навантаження, то слово — суттєве. Ось чому я приділяю багато уваги вибору текстів для пісень. Для мене стали улюбленими поетичні твори Льва Озерова, Ганни Ахматової, Марини Цветаєвої, українських поетів — Василя Гей та інших. Саме на їх вірші народжуються мої пісні.

Служити людям — ось високе покликання митця. Саме Радянська Конституція надає нам це почесне право.

— У ЛІСІ море грибів. — Цю звістку приїс нещодавно щасливий відпускник заводу «Червона зірка». Є ящірочки, підберезники, лисички. Знайшов п'ять білих. Отже, у педілю воїдемо в ліс...

А в ніч на понеділок машина швидкої донеси привезла хворого до лікарні — зерцове отруєння грибами.

Як це могло статися? Багато їстівних грибів мають своїх отруйних двійників. І навіть один отруйний гриб серед великої маси їстівних, може накоїти лиха. Узяти, наприклад, найбільш отруйні білі гриби: зелені, жовті, білі. Усі вони на тонкій ніжці з жовтим, бульбавидним потовщенням біля основи, вмістимим начебто у чохол. На зелену поганку схожа спорожілка, але у неї ніжка гладенька. Білу білу поганку плутають з печерицею, що також має білу ніжку. Але у печериці пластівці рожеві, вона рожевіє на зрілі. У поганки пластівці білі, на зрілі вона залишається білою. Її відшаровують, ні со-

Який гриб у кошику?

лішня та сушіня не зніщать отруйних властивостей поганок. Їх завжди слід остерігатися. Часто зустрічаються у наших лісах лисички, з якими теж треба бути обережними, бо фальшиві також викликають тяжке отруєння. У них під шапочкою завжди яскравіше забарвлення, тоді як їстівна лисичка всі однаковим кольору.

Маять отруйного двійника й опеньки. У справжньої опеньки шапочка коричнево-жовтого кольору, вкрита посереднім лусочкою, властиві жовто-зеленуваті. Жовтий гриб дуже схожий на білий, але у нього на ніжці темний сітчастий малюнок, низ шапочки рожевий. Якщо надізнати, м'якоть ара темніє, а у білого так і залишається білою.

Кожна повинна пам'ятати, що збирати гриби можна лише в тому випадку, коли добре знаєш їх характерні особливості — зовнішній вигляд, колір, запах. Якщо ніяк не пам'ятати, значить сумніш щодо природи знайденого гриба, краще залишити його, щоб уникнути можливого нещасного випадку.

Свої перші кроки на збиранні грибів краще робити з бузалими грибочками. Великого значення в попередженні нещасних випадків, зв'язаних з грибами, має правильна технологія їх приготування. Готуйте їх у той же день коли повирізували з лісу. Бо і корисні сорти під час тривалого зберігання (пастеризація у холодильнику) можуть накоїти біди. При консервуванні банки з грибами не закривають герметично. Бо при стерилізації в домашніх умовах у грибах можуть залишитися спори бутулінуса — збудника небезпечної квіри. Без доступу повітря спори проростають, виділяючи спільну отруту.

Якщо ж лихо вже сталося, ви відчули біль у животі, нудоту, розлад шлунка, негайно звертайтеся до лікарів. Проте, чекаючи медичної допомоги, із гайте часом: зробіть промивання шлунка. Для цього на літр води, яку треба випити, кладуть 2—3 чайні ложки соди, або кухонної солі. До цієї прикладіть теплу ірілку.

Можливо грибиї страви разом з вами їв ще хтось у сім'ї, тоді й йому треба зробити промивання шлунка, навіть якщо проявів недуги немає. Треба також пам'ятати, що отруйна дія грибів на організм людини в жодному випадку не усувається та не зменшується від вживання спиртних напоїв. Напаки, спиртні напої сприяють всмоктуванню отруйних речовин, посилюють їх отруйну дію.

Отже, збираючись до лісу, будьте уважними й обережними.

Т. ФЕДОРОВА,
головний лікар обласного Будинку
санітарної освіти.

СПОРТ

● ГПО на марші. Чемпіони з машинобудівного технікуму виходять на старт з початківцями

● Спортивні змагання — свято чи будень?

ОТЖЕ, НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ НАБОЛІЛЕ ПИТАННЯ: ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОВЕДЕННЯ СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ. ЯКОЮ МІРОЮ ВПЛИВАЄ ЦЕ НА ЗРОСТАННЯ МАСОВІСТІ І МАЙСТЕРНОСТІ? ДІАЛОГ ВЕДУТЬ: ВЕТЕРАН СПОРТУ КІРОВОГРАДЕЦЬ В. Л. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ І НАШ КОРЕСПОНДЕНТ М. ШЕВЧУК.

У НАГОРОДУ — СВАТ

Першим починає розмову гість. У післявоєнні роки він працював у облспорткомітеті, брав участь у численних спортивних змаганнях, а нині його зацікавили робочі на стадіонах із суддівським прапорцем і стартовим пістолетом. Василь Лаврентійович — пастахник юних спортсменів. Без спорту, поза його «кордонами» він не уявляє свого життя. Ного радують висоти чемпіонів, і бентежить упущення в організації спортивно-масової роботи в області, місті, мікрорайоні, спортклубі. І нині він теж схвилюваний:

— Бачили б ви учора, як чудово були проведені спартакіадні змагання у п'ятій школі. На стадіоні всі в спортивних костюмах, з емблемами — і першокласники, і десятикласники. Музика, прапори, рапорти фізоргів. Біжать хлоп'ята, а за них уболіває і класний керівник, і піонервожата, і директор школи. Бачителька фізкультури Людмила Максимівна Коляда в такій напрузі, наче сама зараз вийде на старт, щоб побити олімпійський рекорд. Ось чому в більшості учнів цієї школи найулюбленіший предмет — фізкультура. Ось чому тут усі комсомольці склали заліз з фізичної та військово-технічної підготовки. А після такого спортивного свята, після такої краси потяг до спорту ще більше зростає.

Кореспондент. Але ж нерідко навіть під час обласних змагань трапляється протилежне. На бігових доріжках — сотні спортсменів, а на трибунах глядачів — одиниці. Чи не тому це, що в місті і понині немає спортивної реклами?

В. Л. Звержховський. Відсутність реклами — це ще півбіди. Але погана організація змагань відштовхує від спорту навіть тих, хто вже відвідує секцію. Згадаймо, як пройшли фінальні старті чемпіонату області з багатоборства ГПО. Першими мали змагатися кросмени. Сголосили, що посидники почнуться у сфері Ленінського комсомолу, а потім незадовго до початку змагань перевірили — покинули спортсменів на стадіоні. Навіть я, суддя, бігав по місту, шукаючи місця старту. Відкрили фінальні змагання на стадіоні, а закрили перед ДЮСШ облспорткомітету. Дві години після останнього виду програми всі чекали поки, нарешті, будуть відомі чемпіони — так довго рахували плюси й мінуси, очки командні та особисті. І коли вишикувалися на вузькому майданчику, перед школою, то чемпіонів не було кому вітати — остеронь стояли випадкові перехожі. Юнакам і дівчатам навіть призів не вручили. Цього разу в Кіровоград не приїхало три команди, а іншого, якщо так «захоплюватимемо» молодь, може статися, й нинішні рекордсмени не матимуть бажання вийти на старті. А ще наказуємо: щоб на змаганнях і в бригаді, щоб, навіть, під час «Стартів надій» у піонерському загоні було все по-святковому...

Кореспондент. Ми часто критикуємо фізкультурних активістів, за не вміння організувати гарні змагання з якнайбільшим колом учасників. Але ж їм самим не завжди під силу це зробити. Бо у колегії чи на під-

приємстві один інструктор по спорту, а в райспорткомітеті — голова та інструктор.

В. Л. Звержховський. Це так. Коли в тому чи іншому колективі з'являється чемпіон, ним хваляться і адміністрація, і місцевком профспілки, і комітет комсомолу, а коли програш — звинувачують фізкультурних активістів. Ну, що може зробити інструктор, коли немає ні стадіону, ні тирю, ні спортивного інвентаря, і ніхто не допомагає йому? Де редакції, мабуть, теж про це пишуть?

Кореспондент. Ось свій приклад. У селі Федорівку Кіровоградського району позирнувся з армії молодий воїн Василь Нестеренко. Його послали на курси інструкторів по спорту. Хлопець невдовзі згуртував футбольну команду, взявся за організацію секції класичної боротьби. І раптом голова колгоспу імені Боженка Микола Григорович Підгорний викликав Василя і сказав, щоб той здав інвентар у комеру і розраховувався. А «інвентар» — одні вичовгані бутси. Голова невдоволений, що Нестеренко просив у нього дошки на лави для стадіону, що напояв, аби купили форму для футболістів, що весь час нагадував, аби виділили кімнату для борців. Інструктор розраховувався, так і не об'єднавши колектив фізкультури, не провівши жодного позакласного спортивного свята. Бо від нього пішли навіть найбільш активні фізкультурники, кидаючи репліку: «Як же ми можемо вийти на стадіон у порванних майках?»

В. Л. Звержховський. Якщо голова колгоспу не допомагає молоді, то гін і не любить її, а значить і не думає про майбутнє господарства. У спорті якраз чи не найбільш помітне таке ставлення. Як був на одних змаганнях, коли поруч з робітницею біг начальник цеху і головний інженер заводу, а посивілий директор (він інвалід війни) зібрав навколо себе хлопців і теж по-хлоп'ячому скандував, «боліючи» за своїх. І всім було радісно, і гордісно, що директор хвалить їх за рекорд на стадіоні так само, як і за рекорд у цеху. От тільки жалю, що такого директора заводу я не бачив у Кіровограді.

Кореспондент. І ще прикріше, що багато керівників підприємств чи колгоспів ще й обзавідаються, коли їм докоряють у занедбаності спортивно-масової роботи: у них, мовляв, є більш важливі справи, їм готують стягнення за невиконання виробничого плану, за порушення графіка...

В. Л. Звержховський. І тільки я не

чув, щоб котромусь з таких керівників «врізали» за те, що на заводі не провели спартакіади, що він, голова комісії ГПО, підписує фіктивні відомості про підготовку значківців, а ті «значківці» не вміють ні плавати, ні стріляти.

Кореспондент. А може це ми вже дуже різко, може таки більше залежить від ентузіазму молоді, від її ініціативи?

В. Л. Звержховський. То інший бік медалі. Як знаю правило, як закон: керівник — це вихователь. А в класі, який названо Спортом, можна провести дуже гарний урок, і найбільш дієвим він буде у красивому герці. А так бачили: під час народження чемпіонів ГПО біля ДЮСШ крізь їхні шеренги пройшов п'ятий лобуряк і байдуже почала у сквер. Я певен, він з того колективу, де директор комплекс ГПО порівняв з модною жіночою зачіскою, і він йому ніколи не сниться, бо за це не дають премій...

Кореспондент. А що, якщо установити: всі робітники стали значківцями ГПО — отримувати за квартал додатковий оклад?

В. Л. Звержховський. Я розумію, ви жартуєте, хоч з певним підтекстом. Але премія — то не душевна потреба. Я бачив, як вручали на площі Кірова грамоту редакції «Молодого комунара» директору п'ятої школи Лідії Іллівні Кожевчиківій. Це тоді, коли під час легкоатлетичної естафети на приз газети шкільна команда стала переможцем. І ця, вже немолода жінка, раділа, наче їй вручали орден. Їй аплодували школярі, а вона — їм. Це було справжнє свято, спортивне свято на міській площі, яке потім повторювалося. Повторювалося на стадіоні. І про нього я гадав на початку нашої розмови. Доречно тут сказати слова похвали на адресу організаторів змагань мотоциклістів у Заводівці. Мужністю і майстерністю прославлених на весь світ гонщиків захоплювалися сотні кіровоградських юнаків, і тепер ці хлопці теж вийшли на ту трасу — вже не уболівальниками, а спортсменами, які здатні взяти висоти майстрів. Тож давайте ще раз нагадаємо недалекого глядача і тим, хто став байдужим до своєї справи: спортивне свято на стадіоні, якщо його уміло провести, — це вже найкраща пропаганда фізкультури і спорту, це вже запрошення у світ краси і високого фізичного гарту. Без цього найбільша спортивна реклама не примусить молодшу людину прийти на стадіон. А коли є спавжнє захоплення, то й можна сподіватися на широчінь масовості і майстерності.

ведуть так, що основою основ комплексу стали навчальні групи ГПО, яких у технікумі 43. Старті першорозрядників, як їх тут називають першість нового набору, мають визначити кандидатів у збірні команди, тих, з ким потрібно працювати більш «детальніше». Викладачам допомагають громадські тренери, судді. А підвищувати свою майстерність фізкультурники можуть у 11 спортивних секціях, наймасовішими з яких є секції ГПО, кульової стрільби, волейболу, баскетболу, велоспорту.

Не дивно, що саме з цих видів спорту майбутні машинобудівники успішно виступають на змаганнях різних рангів.

Стрільці, наприклад, вибороли перше місце на всесоюзних змаганнях команд технікумів. Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування. Володимир Лісовол став чемпіоном в особистому заліку.

На першості Центральної ради ДСТ «Авангард» другі місця вибороли баскетболісти і багатоборці ГПО, треті — велосипедисти і волейболісти.

За останні п'ять місяців команда багатоборців ГПО технікуму ще не програвала жодних змагань, вона — чемпіон міста і області. Людмила Пасюкова стала чемпіоном міста, Володимир Твердоступ і Микола Лохаузов — чемпіонами міста і області.

ОПТИМІЗМ МИХАЙЛА БИКОВА

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

— На першості нового набору понад триста хлопців і дівчат виконали нормативи комплексу ГПО з плавання, понад двісті п'ятдесят успішно стартували на кросовій дистанції, — викладач фізкультури Михайло Семенович Биков оптимістично настрочений: — Павло Будилін, Юрій Грицун, Юрій Мудрий, Тетяна Берцки, які показали високі результати з плавання, стали кандидатами до збірної команди. З тими ж, хто не вклався в норматив, розгорнуто індивідуальну роботу, щоб і вони невдовзі стали значківцями ГПО. Для цього арендуємо басейн. У будні дні тренуватимуться члени секції, а в неділю ті, хто готуватиметься до складання нормативів. За таким — же графіком — і метання гранати, крос, біг на 100 метрів...

Оптимізм М. С. Бикова розділяють і його колеги Віра Максимівна Іванець, Тамара Макарівна Ілючик, Михайло Миколайович Заплоскін. І цей оптимізм небезпідставний. Колектив технікуму надіслав до Президії Центральної Ради ДСТ «Авангард» рапорт про дострокове виконання соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя Великого Жовтня: «При плані 25 підготували 34 першорозрядники, при плані 878 — 1010 спортсменів масових розрядів. 428 юнаків і дівчат, що на 28 більше, ніж передбачалося, стали значківцями ГПО».

І тут же нові плани, нові зобов'язання. До свята колектив підготує додатково до плану одного майстра спорту, одного кандидата в майстри, чотири першорозрядники, вісімдесят значківців ГПО.

Успіх майбутніх машинобудівників — закономірний. Цілеспрямовану роботу тут

Викладач фізкультури технікуму М. С. Биков з гордістю показав спортивні трофеї, спортивний зал, плани роботи секцій, груп ГПО. Все це не могло не сподобатися. Михайло Семенович підкреслив, що колектив фізкультури має багато зобов'язань, щоб фізкультурний рух в технікумі став ще масовішим, щоб усі юнаки і дівчата вплилися в багатомільйонну армію фізкультурників і спортсменів країни, щоб спортсмени здобували нові й нові перемоги.

Найбільш масові заходи тут плануються на Тиждень фізичної культури і спорту, який проводиться в республіці з 17 по 24 жовтня.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

Викладач технікуму М. С. БИКОВ записує до секції першорозрядників Олександра КОВАЛЕНКА, Олександра МАКАРОВА, Василя БОЦЛАРА.

На кросовій дистанції.

Фото автора.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах плавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.